

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/123/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520201804
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1520201804.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: O. W., nar. XX.XX.XXXX a E. W., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, o sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matky - B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, I., t. č. L. XX, I., zastúpená: Alegal & Partners s. r. o., IČO: 47 238 615, so sídlom Galvaniho 17/C, Bratislava a otca - Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, I., zastúpený: KUTAN & PARTNERS s.r.o., so sídlom Rajska 15/A, Bratislava - m. č. Staré Mesto, IČO: 36 861 308, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22. apríla 2021, č.k. 20P/59/2020-209, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22. apríla 2021, č.k. 20P/59/2020-209, m e n í tak, že otec j e p o v i n ť prispievať na výživu maloletého O. W., narodený dňa XX.XX.XXXX sumou 500,- eur mesačne počnúc dňom 02.04.2020, a na výživu maloletej E. W., narodenej dňa XX.XX.XXXX sumou 400,- eur mesačne počnúc dňom 02.04.2020, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Otec j e p o v i n ť zaplatiť zročné výživné za obdobie od 02.04.2020 do 30.09.2022 na maloletého O. vo výške 2.996,66 eur a na maloletú E. vo výške 1.498,33 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky.

Vo zvyšku sa návrh matky z a m i e t a.

II. Týmto rozsudkom sa m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 17P/100/2015-45 zo dňa 19.10.2015 vo výroku o výživnom na maloleté deti.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 22.04.2021, č.k. 20P/59/2020-209 rozhodol, že návrh matky zamietá a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V rámci odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 02.04.2020 domáhala zvýšenia výživného otcovi na maloletého O. zo sumy 400 eur na 600 eur mesačne a na maloletú E. z 350 eur na 450 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, pričom otázku možného určenia aj tvorby úspor nechala na zvážení súdu. Návrh odôvodnila tým, že naposledy sa o výške výživného rozhodlo v roku 2015 pri rozvode a odvtedy došlo k podstatnej zmene pomerov, najmä

sa zvýšili náklady na potraviny, energie, lieky a ošatenie, výrazne sa zhoršil zdravotný stav maloletého O. a otec sa podľa matky podieľa na nákladoch na deti nad rámec výživného len výnimočne, pričom jeho príjem podstatne presahuje jej príjem. Súd prvej inštancie uviedol, že otec s predmetným návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť z dôvodu, že aktuálne ním platené výživné na maloleté deti predstavuje 40 % z priemerného príjmu otca.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom rodičov i kolízneho opatrovníka detí, pripojeným súdnym spisom pod sp.zn. 17P/100/2015, písomnými vyjadreniami účastníkov, potvrdeniami o príjme rodičov, listami vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, nájomnou zmluvou zo dňa 01.06.2020, lekáorskými správami ohľadom zdravotného stavu maloletého O., ako aj ostatným obsahom spisu a zistil, že naposledy bolo výživné na maloleté deti upravené rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 19.10.2015, č.k. 17P/100/2015-45, pri rozvoze rodičov, kedy boli deti zverené matke a rodičia sa dohodli, že otec bude platiť výživné na maloletého O. v sume 400 eur a na maloletú E.P. v sume 350 eur mesačne. Súd prvej inštancie pri skúmaní dôvodov návrhu matky na zvýšenie výživného prihliadal na odôvodnené potreby detí i na reálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, tiež skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala za 4,5 roka. Súd prvej inštancie zistil, že u detí došlo k zmene pomerov v tom, že maloletá E. nastúpila na základnú školu, aktuálne je v piatom ročníku a maloletý O. je stále žiakom základnej školy, obe deti boli alergici a astmatici už v čase posledného rozhodovania. Uviedol, že maloletý O. má aktuálne vážne zdravotné problémy, doposiaľ mu nie je určená diagnóza, zisťujú sa príčiny objavovania sa nových nálezov v jeho organizme, tiež nemá správne držanie tela, obe deti nosia zubný strojček. Súd prvej inštancie skúmal, či došlo k takej podstatnej zmene pomerov u detí, ktoré by odôvodňovala návrh matky na zvýšenie výživného na ňou požadované sumy. Súd prvej inštancie skonštatoval, že ani jeden z rodičov svoj osobný stav nezmenili a nemajú ďalšie vyživovacie povinnosti.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že príjem matky sa zvýšil z cca 518,60 eur (k tomu poberala rodinné prídavky na dve deti) na sumu 1731 eur netto mesačne (mzda cca 930 eur + 51 eur + 750 eur), o viac ako 1300 eur (bez výživného na deti a rodinných prídavkov o viac ako 400 eur), pričom otec navyše hradí výdavky na zubný strojček na E. a hradil aj prvotné vyšetrenia s prípravou na zubný strojček O.. Ďalej uviedol, že matka má základné mesačné výdavky s bývaním celkovo cca 289,54 eur (uvádzané v ods. 9) a okrem toho spláca hypotekárny úver na byt v jej výlučnom vlastníctve po 376,43 eur mesačne. Súd prvej inštancie uviedol, že otcov netto mesačný príjem sa zvýšil zo sumy 2.608 eur na sumu 2988,86 eur (2.658,86 eur +330 eur), viac ako o 300 eur, a že aktuálne prenajíma byt za 500 eur, z ktorej sumy súd odráta mesačné výdavky na bývanie 170 eur, tak sa dostal na mesačnú sumu 330 eur a z tejto sumy sa odráta ročne šesť aj daň z príjmu, avšak na aktuálne ceny prenájmu bytov si súd prvej inštancie ustálil otcov mesačný príjem z prenájmu vo výške 330 eur.

5. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa § 62 ods. 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Napriek tomu, že súd prvej inštancie zistil, že u oboch rodičov došlo k zvýšeniu príjmu oproti poslednému rozhodovaniu v roku 2015 a maloletá E. nastúpila medzičasom na základnú školu, maloletý O. má zdravotné problémy dospel k záveru, že tu nie je dôvod na zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie prihliadal aj na to, že obaja rodičia potvrdili, že v prípade rekonvalescencie maloletého O. v domácom prostredí sa o neho stará matka, avšak podľa súdu prvej inštancie otec preukázal v konaní, že výška jeho príjmu (nenárokovateľné zložky) závisia okrem iného aj od jeho počtu odpracovaných hodín. Zároveň súd prvej inštancie prihliadal aj na to, že otec uhrádza výživné na deti v celkovej sume 750 eur mesačne riadne a včas, a to aj napriek jeho znižujúcemu sa príjmu, čo bolo objektívne spôsobené corona krízou (až na jeden mesiac), dcére platí výdavky so strojčekom, ako aj na to, že v priebehu konania sa upravil jeho vzťah s deťmi a začal si ich jedenkrát do mesiaca brávať na celý víkend. Súd prvej inštancie uviedol, že primárne pri svojom rozhodnutí vychádzal z ustálenej súdnej praxi ohľadom určovania výživného, že výživné sa určuje pri žiakoch základnej školy ako sú E. a O. v rozmedzí cca 20 % z príjmu otca, deleno počet detí, ku ktorým má zákonnú vyživovaciu povinnosť. Na základe uvedeného zistil, že 20 % z čistej mesačnej mzdy otca 2988,86 eur je v sume 597,72 eur, zaokrúhlene 600 eur. Nakoľko sú na otca výživou odkázané dve maloleté deti súd prvej inštancie uviedol, že musel prihliadať aj na fakt, že so sumou 600 eur je treba pracovať pri oboch deťoch a z vykonaného dokazovania mal preukázané, že ešte v roku 2015 pri nižšom otcovom príjme si rodičia dohodli výživné na deti celkovo 750 eur, čo je viac o 150 eur ako je suma, na ktorú by mala dnes matka ako oprávnený rodič nárok titulom výživného na deti. Súd prvej inštancie prihliadol pri svojom rozhodovaní aj na to, že otec sa po začatí súdneho konania v roku 2019 začal s

deťmi viac stretávať, dcére platí vyšetrenia u stomatológa v súvislosti so zubnými strojčkami, polovicou prispieva na okuliare, ako aj na zdravotné problémy maloletého O.. Súd prvej inštancie takto určené výživné považoval za primerané jednak veku a odôvodneným potrebám detí, tak i reálnym možnostiam a schopnostiam rodičov, pričom zdôraznil, že obaja rodičia si musia uvedomiť, že deti majú znášať životnú úroveň svojich rodičov. Na základe uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh matky zamietol v celom rozsahu a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala matka maloletých detí v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že podľa jej názoru nesprávne zistil skutkový stav, resp. nesprávne právne posúdil vec. Matka vo svojom odvolaní uviedla, že záver súdu prvej inštancie o tom, že otec sa od posledného rozhodnutia do podania návrhu matky s deťmi veľmi nestretával vzhľadom na svoju pracovnú zaneprázdnenosť a veľa nadčasov, avšak pokiaľ by ich nemal, nemal by príjem aký mal, nie je podľa nej v súlade so skutkovým stavom. Uviedla, že otec venoval deťom za obdobie pred podaním návrhu len minimum času a v priebehu kalendárneho roka trávil s deťmi len cca 3-5 víkendov, cez týždeň veľmi zriedkavo, dovolenku s deťmi otec neabsolvoval žiadnu, pričom podotkla, že dôvodom však nebola jeho zaneprázdnenosť alebo nadčasy, čo je podľa nej priamo evidentné z prehľadov jeho príjmu od zamestnávateľa, keďže nepracoval nadčas každý kalendárny mesiac. Styk s deťmi sa v režime stanovenom po rozvoze nikdy nerealizoval, preto je podľa matky nesporné, že ona dlhodobo zabezpečovala všetku starostlivosť o maloleté deti nepretržite aj počas obdobia, keď starostlivosť a styk s deťmi mal zabezpečovať otec, čo malo a naďalej má priamy vplyv na výživné. Zároveň matka uviedla, že zmena v rozsahu styku otca nastala až po podaní návrhu, kedy sa začal styk realizovať pravidelnejšie, nie však nad rámec minimálneho styku stanoveného dohodou rodičov, keďže napríklad počas letných prázdnin môže otec realizovať styk 2 týždne v júli a 2 týždne v auguste, čo však nevyužil a dovolenku tiež s maloletými deťmi počas leta neabsolvoval. Matka má za to, že otec bude opätovne plánovať a následne rušiť styk s deťmi presne tak, ako to bolo zvykom v minulosti s odôvodneniami, akými budú odvolanie do práce, neodkladné povinnosti a pod.. Matka uviedla, že s ohľadom na predchádzajúce obdobia a na to, že dostatočne pozná správanie, postoje a charakter otca, je potrebné dočasný záujem otca o deti počas súdneho konania hodnotiť výlučne ako účelový, výlučne s cieľom pozitívne prezentovať záujem otca o deti. V tejto súvislosti matka záverom zhodnotila, že ak by bol záujem otca o deti skutočný, je plne schopný sa stretávať s deťmi viac, nad rámec rozsahu styku stanoveného pri rozvoze. Pri uvedenom matka podotkla, že je to v priamom rozpore s tvrdením otca deklarovaného v rozhodnutí súdu prvej inštancie, že sa snaží venovať deťom svoj čas a finančnú podporu vždy, keď mu to dovoľujú jeho pracovné povinnosti. Tiež poukázala na to, že z prehľadu náhrad za dovolenku vyplýva, že otec pravidelne dovolenku v práci čerpal, tieto dni však vôbec netrávil s deťmi. Matka má za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neprihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Podľa matky je nesporné, že náročnosť zdravotnej starostlivosti o maloletého O. si vyžadovala a stále vyžaduje viac času, ktorý vynakladá výlučne ona s pomocou blízkych a rodiny, pričom bez ich pomoci by bola nútená čerpať viac OČR a dni absencie v práci, čo by sa samozrejme priamo odzrkadlilo i v jej príjme. Zároveň matka uviedla, že na pojednávaní zo dňa 22.04.2021 otec uviedol, že nechodí s maloletým O. po vyšetreniach lebo si to matka viac-menej neželá, preto matka dala do pozornosti odvolacieho súdu, že otec sa ani jedenkrát neponúkol, že by návštevu lekára s maloletým O. podstúpil sám, prípadne neponúkol ani odvoz na vyšetrenie a ani jedenkrát sa nespýtal, či jej vie aspoň prispieť na benzín. Matka uviedla, že s prihliadnutím na vážne ochorenie maloletého O., ktorého stav vyžaduje starostlivosť v nezanedbateľne vyššej miere, nie je finančne oceneľná, avšak tvorí tú najpodstatnejšiu časť starostlivosti o maloletých a má priamy vplyv na výšku nákladov spojených s maloletými deťmi. Má za to, že jej výlučná starostlivosť o maloleté deti a s tým spojené náklady, ako aj fyzická a časová náročnosť neboli pri určovaní, resp. zotrvaní na pôvodnej výške výživného vôbec zohľadnené. Ďalej uviedla, že z čisto finančného pohľadu je možno výška výživného nadštandardná v rámci bežných pomerov na Slovensku, avšak vzhľadom na všetky okolnosti prejednávané počas konania, ako aj skutočnosť, že účastníci konania žijú v Bratislave, sú podľa matky náklady na starostlivosť o deti jednoznačne vyššie, najmä s ohľadom na častú potrebu cestovania na vyšetrenia a zároveň podotkla, že najmä u maloletého O. sú náklady jednoznačne vyššie v porovnaní so stavom pri ich rozvoze, pričom je dôvodný predpoklad, že tieto náklady ešte narastú po ustálení jeho diagnózy. Podľa názoru matky zamietnuť návrh na zvýšenie výživného na základe toho, že sa už pri rozvoze manželstva dohodli na vyššom výživnom ako je zaužívaná prax, nemôže byť zneužitie proti jednému z účastníkov, resp. proti maloletým a ich záujmom, nakoľko náklady na maloleté deti sa odvtedy preukázateľne zvýšili a vzhľadom na majetkové pomery otca nie je možné súhlasiť s tým, že sa jeho majetkové pomery zhoršili. Pri uvedenom pritom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) zo dňa 25.09.2019 pod sp.zn. 4Cdo/148/2019. Matka podotkla,

že žije s maloletými deťmi v 2-izbovom byte, na ktorý čerpala a spláca hypotéku vo výške 94.000,- EUR s mesačnou splátkou 376,43 EUR, pričom z uvedeného je podľa nej nesporné, že i bytové pomery oboch rodičov sú rozdielne a deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Matka uviedla, že keď maloleté deti bývali choré, čerpala často OČR, pričom jej príjem bol v tom čase minimálny a až postupom času začala riešiť OČR flexibilnejšie za pomoci blízkych a rodiny. Ďalej uviedla, že otec v rámci svojich výdavkov uviedol, že má zriadené sporenie vo fondoch, no napriek jej dotazom a návrhom v konaní pred súdom prvej inštancie nebola preukázaná výška jeho úspor a má za to, že otec ich cielene tají, preto za účelom dôkladnejšieho preukázania jeho majetkových pomerov navrhla odvolaciemu súdu skúmať a vykonať dokazovanie za účelom preukázania jeho úspor. Matka predpokladá, že otec má dostatočné finančné úspory a ani jeho finančná situácia pre čerpanie pandemickej OČR (kvôli čomu neuhradil výživné) nie je taká tragická, tak ako to prezentuje. K tvrdeniu otca ohľadne prípadného predaja nehnuteľnosti v prípade zhoršenia zdravotného stavu maloletého matka uviedla, že považuje takéto tvrdenia otca za účelové s cieľom pozitívne sa prezentovať pred súdom a má za to, že v takomto prípade jeho tvrdenia v prípade potreby aj tak nebudú vynútiteľné, preto nie je podľa nej možné na tento argument vôbec prihliadať. Čo sa týka tvrdenia otca, že nemôže hradiť a prispievať maloletým deťom viac, keďže musel zaplatiť viac ako 1 000 eur na právne zastúpenie v konaní, matka uviedla, že daný argument nepovažuje za preukázateľný dôvod toho, že je jeho snahou poskytnúť maloletým deťom to, čo potrebujú alebo čokoľvek navyše. Zároveň podotkla, že otec nepreukázal ani skutočnosť, že by myslel aj na budúcnosť maloletých detí a zriadil aspoň sporenie, keďže sporenie z vlastnej vôle sa rozhodli založiť starí rodičia z jej strany. Na základe vyššie uvádzaných skutočností matka žiada odvolací súd, aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a to tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého syna O. sumou vo výške 600,- EUR a maloletú dcéru E. sumou vo výške 400,- EUR mesačne vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca do rúk matky.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a pridriava sa všetkých svojich vyjadrení doposiaľ prednesených v konaní pred súdom prvej inštancie. Uviedol, že s matkou vždy komunikuje korektné, konštruktívne, vecne a veľmi rád by v maloletom O. aj E. vybudoval absolútne presvedčenie, že ich rodičia sú tu kedykoľvek pre nich a v ich prospech sa dokážu vždy spojiť. Otec uviedol, že ho veľmi mrzí už samotná skutočnosť, že s matkou sú vôbec účastníkmi súdneho konania, a že už viackrát povedal, že ak by mu jeho majetkové pomery dovoľovali podieľať sa na výžive maloletých detí vo väčšom rozsahu, podieľal by sa na výživnom v zvýšenej miere aj bez rozhodnutia konajúceho súdu. Otec uviedol, že napriek skutočnosti, že sa jeho majetkové pomery od rozvodu manželstva a určenia výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode zhoršili, bol ochotný bezprostredne po podaní návrhu komunikovať s matkou o jeho oficiálnom podieľaní sa (formou občianskoprávnej dohody) na nákladoch zdravotnej starostlivosti maloletých detí. V tejto súvislosti otec podotkol, že neoficiálne sa na nákladoch zdravotnej starostlivosti maloletej E. (stomatológ) podieľal nad rámec určeného výživného (750,00 EUR) aj pred podaním návrhu zo strany Matky a stále sa aj podieľa. Otec dodal, že dúfal, že po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý sa stotožnil s jeho argumentami a zamietol návrh matky, sa isté napätie medzi nimi upokojí. Otca v negatívnom zmysle veľmi prekvapil spôsob akým matka komunikuje súdu svoje odvolacie dôvody a jej tvrdenia považuje za tendenčné, nevhodné a najmä nepravdivé. Otec k tvrdeniam matky, že jeho stretávanie s maloletými deťmi v období od začatia predmetného konania pred súdom prvej inštancie je len účelové uviedol, že takéto tvrdenia rezolútne odmieta. Dodal, že maloleté deti sú jeho jediné deti, veľmi ich ľúbi a skutočnosť, že sa s nimi môže momentálne stretávať častejšie ako v minulosti, vyplynula z jeho aktuálnej situácie v práci (menší počet zmien a s tým súvisiaci pokles príjmu). Zároveň poukázal na to, že rozsah jeho styku s maloletými, ktorý sa realizoval v minulosti, a na ktorý poukazuje matka v jej odvolaní ako na jeden z jej hlavných odvolacích dôvodov, nepovažuje pre účely tohto konania za relevantné a podľa jeho názoru poukazovanie na rozdielne názory bývalých partnerov, ktoré nesúvisia s prejednávanou vecou, úplne zbytočne komplikuje vzťahy medzi bývalými partnermi a narúša ich krehkú dôveru, ktorá je pre účely výchovy maloletých veľmi dôležitá. Zároveň otec podotkol, že matka mu od rozvodu v zásade permanentne kládla vo výkone styku s maloletými deťmi prekážky a poukázal na to, že k spôsobu trávenia času s maloletými deťmi pred začatím konania na súde prvej inštancie sa už podrobne vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 02.07.2020, pričom matka v priebehu konania pred súdom prvej inštancie podľa neho nespochybnila jeho tvrdenia. Tiež dodal, že ak ho matka požiadala, aby starostlivosť o maloleté deti zabezpečil, vyvinul vždy maximálne úsilie, aby si dokázal zabezpečiť svoj pracovný program a o maloletých sa skutočne aj postaral. Otec uviedol, že si je vedomý a veľmi ho mrzí, že v minulosti nemal priestor na stretávanie sa s maloletými v rozsahu, v akom by si prial. Opätovne v tejto súvislosti odvolaciemu súdu uviedol, že v čase od rozvodu do začatia konania (v

situácii pred šírením koronavírusu), pracoval na zmenovú nonstop prevádzku, a teda má 12- hodinové zmeny 6:00-18:00 (denná služba), resp. 18:00-6:00 (nočná služba) vrátane víkendov a sviatkov. Otec poukázal na to, že pracuje ako samostatný technik TZL - letecké telekomunikačné systémy - prenosové siete a vzhľadom na pandemickú situáciu spôsobenú šírením ochorenia COVID-19, jeho zamestnávateľ bol nútený radikálne oklieštiť zmeny svojich zamestnancov oproti situácii pred začatím konania (a zároveň šírením koronavírusu), čo výrazne ovplyvnilo aj jeho príjem, ale na druhej strane zase umožnilo stretávať sa s maloletými deťmi. K tvrdeniu matky, že po vynesení rozhodnutia súdu prvej inštancie jej oznámil, že s maloletými deťmi bude tráviť čas až počas po dni 02.07.2021, otec uviedol, že uvedená informácia nebola z jeho strany v žiadnom prípade myslená tak, že sa nechce napríklad počas iných dní s maloletými stretnúť. Otec má za to, že matke jasne vysvetlil, že do 02.06.2021 má každý víkend naplánované v práci nočné služby (29.05.2021, 30.05.2021, 05.06.2021, 06.06.2021, 12.06.2021, 13.06.2021), a z toho dôvodu si maloleté deti nemôže vziať na víkend, pričom počas ďalších víkendov (19.06.2021, 20.06.2021, 26.06.2021 a 27.06.2021) rovnako pracoval, aby mohol v jeho aktuálne finančne veľmi zložitej situácii uhrádzať všetky svoje záväzky (najmä výživné a náklady na právne služby za právnu pomoc v konaní). K tvrdeniu matky, že mal tráviť čas s maloletými deťmi víkend od 22.05.2021 do 23.05.2021, ale ho zrušil, otec uviedol, že mu bol v uvedený víkend stanovený termín na očkovanie proti ochoreniu COVID -19. Čo sa týka stretávania sa s maloletými deťmi do budúcnosti, otec uviedol, že jednoznačne odmieta zavádzajúce a ničím neodôvodnené tvrdenia matky, že bude plánovať a naďalej rušiť styk s maloletými, a opätovne zdôraznil, že sa s matkou snaží komunikovať konštruktívne vždy v prospech maloletých detí, ale takéto jej nepravdivé vyjadrenia určite nepomáhajú prehliť jeho dôveru k nej. Otec uviedol, že maloletý O. si podal prihlášku aj na Strednú priemyselnú školu elektrotechnickú sídliaču na ulici Karola Adlera 5 v Bratislave - Dúbravka, preto mu navrhol počas prípravného kurzu na prijímacie skúšky a samotného štúdia, že môže z dôvodu dostupnosti bývať s ním v byte na ulici Z. G. P., D.Ú. B.. K tvrdeniu matky, že jeho príjmy sú dostatočné na to, aby dokázal pokryť výživné vo výške 600,00 EUR v prospech maloletého O. a 400,00 EUR v prospech maloletej E. (t. j. v úhrne 1 000,00 EUR v prospech oboch maloletých), poukázal otec na potvrdenia od svojho zamestnávateľa o mzde, z ktorých podľa neho jasne vyplýva, že jeho priemerný mesačný príjem v zamestnaní od januára 2021 do mája 2021 je mesačne v priemere 1 499,01 EUR. Otec uviedol, že nemá v úmysle zatajovať akúkoľvek časť jeho príjmu, a preto aj súdu prvej inštancie uviedol, že má pravidelný príjem z nájomného za byt na A. Q. K. D.Ú. Z. vo výške 500,00 EUR (z ktorého platí najmä energie za prenajímaný byt). Zároveň dodal, že tvrdenie matky, že kúpou bytu v k.ú. Dúbravka sa zvýšila jeho životná úroveň, považuje za absurdné. Otec podotkol, že zo strany matky spochybňovanie toho, že potrebuje motorové vozidlo, je podľa jeho názoru prinajmenšom nevhodné, keďže sa rozhodol presťahovať do novonadobudnutého bytu v k.ú. Dúbravka práve kvôli pre neho veľmi bolestivým, spomienkam na ich rozvod spojené s bytom v k.ú. v Petržalke. Otec uviedol, že aktuálny celkový mesačný príjem je 1 499,01 eur + 500 eur, t.j. 1 999,01 eur, pričom aktuálne mesačne uhrádza výživné vo výške 750 eur, čo predstavuje z jeho príjmu 37,50 %. Pri uvedenom dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že vo vyjadrení zo dňa 05.02.2021 poukázal aj na konštantnú judikatúru, napr. Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.09.2020 sp.zn. 24Cop/25/2020, Rozsudok Krajského súdu v Trnave 14.07.2020 sp.zn. 25Cop/55/2019 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.10.2020 sp.zn. 6Cop/54/2020. Ďalej otec poznamenal, že si je vedomý mimoriadnych okolností prípadu, keďže maloletý O. trpí vážnou zdravotnou diagnózou, ale má za to, že už aktuálne určená vyživovacia povinnosť vo výške 750,00 EUR však nepomerne (o takmer 20%) prevyšuje štandardnú 20 % hranicu výživného z príjmu rodiča. Otec považuje nárast údajných mesačných výdavkov oboch maloletých o takmer 150 eur za neprimeraný a nerozumie, prečo matka napríklad vyčíslila mesačný náklad na pohonné hmoty v čase podania návrhu na 40,00 EUR/mesačne a vo februári 2021 na 140,00 EUR/mesačne (t.j. o 100,00 EUR viac/mesačne). Otec sa domnieva, že k navýšeniu výdavkov maloletých detí mohlo dôjsť zo strany matky tendenčne. Čo sa týka tvrdení matky, že má úspory, z ktorých by mohol pokrývať zvýšenie výživného, otec uviedol, že opätovne deklaruje, že momentálne nemá k dispozícii žiadne úspory a v prípade, ak by to odvolací súd považoval za potrebné, súhlasí s lustráciou jeho bankových účtov. Vzhľadom na uvedené otec navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a zároveň rozhodol, že žiadny účastník konania nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že popiera všetky skutočnosti, ktoré otec uviedol, keďže podľa jej názoru si jeho niektoré tvrdenia s inými jeho tvrdeniami odporujú a niektoré považuje za účelové a nepravdivé. Uviedla, že jej cieľom nikdy nebolo narušiť vzťahy medzi nimi, vždy sa snažila a dlhodobo snaží, aby ich komunikácia bola konštruktívna. Matka opätovne podotkla, že nároky na osobnú starostlivosť o maloletých sa preukázateľne zvýšili, osobná starostlivosť o nich je a bola po celý čas

zabezpečovaná takmer výlučne z jej strany a je presvedčená, že každý náklad vynaložený v spojení s maloletým O., ako aj E., bol náležite zdokladovaný, čo podľa nej potvrdil aj súd prvej inštancie na pojednávaní. Matka odmietla tvrdenia otca, že by sa snažila navodiť dojem, že neprejavoval žiadny či len malý záujem o maloleté deti, keďže v tomto prípade nejde podľa nej o dojem, ale o skutočnosť. Matka má za to, že otec sa vôbec nevyjadril k tomu, prečo s deťmi netrávi viac času, keď niektoré pracovné dni v týždni vôbec nepracuje. Tvrdenia otca, že sa s maloletými deťmi stretával pred začatím pojednávania len v minimálnej miere z dôvodu, že mu v styku s nimi prekážala, matka označila za nepravdivé tvrdenie, keďže opakovane ho žiadala, aby sa s maloletými deťmi stretol a vyčlenil si na nich čas. Ďalej matka uviedla, že otec účelovo poukazuje len na ojedinelú spornú situáciu, kedy jej zavolali maloleté deti, aby pre ne prišla do domu starej mamy. K uvedenému matka podotkla, že sa snažila vzniknutú situáciu primárne vyriešiť s otcom, ktorý však na jej výzvy nereflektoval a keďže ju maloleté deti prosili, aby pre nich prišla, tak najmä s ohľadom na psychickú pohodu detí a nenarušenie vzájomných vzťahov a dôvery, považovala za správne riešenie vzniknutej situácie prísť pre deti v neskorých večerných hodinách k starej mame. Matka poukázala na to, že vo vyjadreniach otca absentuje vyjadrenie toho, prečo s maloletými deťmi riadne netrávil čas počas letných prázdnin od rozvodu v roku 2015 a napriek tomu, že nesporne dovolenku čerpal, nielen počas prázdnin, tak dovolenky s maloletými deťmi žiadne nenaplánoval a ani netrávil viac ako 6 rokov. Matka uviedla, že skutočnosť, že odviezla maloleté deti do Martina k starým rodičom, aby deti netrávili prázdniny alebo víkendy zatvorené v dvojizbovom byte, naozaj za prekážku styku otca s deťmi nepovažuje. Tvrdenia otca o kladení prekážok v styku s maloletými deťmi matka považuje za absurdné a podotkla, že vždy vyvíjala iniciatívu a opakovane kontaktovala otca, aby sa s maloletými deťmi stretol. Čo sa týka styku otca s maloletými deťmi počas víkendu 21.05 - 23.05.2021, matka uviedla, že došlo medzi nimi ako rodičmi k nedorozumeniu, nakoľko spolu komunikovali prostredníctvom správ, pretože otec opätovne s ňou nechcel hovoriť telefonicky, čím došlo medzi nimi k nedorozumeniu. V nadväznosti na to matka uviedla, že jej nie je jasné, prečo sa otec nedožadoval stretnutia počas iného termínu a podotkla, že od vynesenia rozhodnutia súdu prvej inštancie sa otec s maloletými deťmi nestretol ani cez týždeň, ani cez víkend, s výnimkou jednej prechádzky a návštevy u lekára. Zároveň uviedla, že po spoločnej dohode s otcom sa im podarilo nájsť termín počas letných prázdnin, kedy bude podľa matky otec prvýkrát s maloletými deťmi tráviť 6 dní. Ohľadne bývania a pobytu maloletého O. u otca počas prípravy na prijímacie pohovory a štúdium na Strednej priemyselnej škole elektrotechnickej v Dúbravke matka uviedla, že si nedovolí zaujať jednoznačný záver k tomuto návrhu otca, vzhľadom na to, že nevie posúdiť zodpovednosť otca a jeho postoj vo výchove teenagera a celkovej starostlivosti, s ohľadom na jeho potreby, keďže otec so synom trávili a trávi čas iba zriedka, a to bez akýchkoľvek povinností a zabezpečenia plnej starostlivosti. K majetkovým pomerom účastníkov konania a výške výživného matka uviedla, že trvá na svojich vyjadreniach a skutočnostiach uvedených v odvolaní, nakoľko je presvedčená o tom, že jej výlučná starostlivosť o maloleté deti a s tým spojené náklady, ako aj fyzická a časová náročnosť, nebola pri určovaní výšky výživného vôbec zohľadnená. Zároveň opakovane vyčerpávajúcim spôsobom uviedla základné dôvody pre zvýšenie výživného. Matka má za to, že zvýšené náklady otca na cestu autom do práce nie sú v jeho situácii nevyhnutným výdavkom a argument, že dôvodom jeho sťahovania boli zlé spomienky v súvislosti s rozvodom, považuje matka za absurdné. Matka uviedla, že otec sa vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nevyjadril ku skutočnosti, že dňa 14.05.2021 jej oznámil, že strojček maloletej E. viac hradiť nebude vzhľadom na jeho zlú finančnú situáciu. Zároveň matka uviedla, že riešia aj vhodný druh strojčeka pre maloletého O. a možnosti jeho financovania, keďže je nákladný, ale je jediný bez kovových komponentov a nebráni tak pri vyšetreniach A., ktoré maloletý O. pravidelne podstupuje a naďalej podstupovať bude. Následne matka vyčerpávajúcim spôsobom opísala všetky potrebné úkony v súvislosti s liečbou maloletého O. v zahraničí, pričom podotkla, že všetko rieši a zastrešuje výhradne matka, čo je opätovne časovo náročné a zdĺhavé. Matka opätovne poukázala na to, že kompletnú starostlivosť a návštevy lekárov, vrátane OČR detí vždy zabezpečovala a zabezpečuje sama, s ohľadom na preukázané zdravotné komplikácie maloletého O., intenzita návštev rôznych lekárov (nielen v Bratislave) preukázateľne rástla a tým aj výdavky a časová náročnosť, ktorá tiež priamo ovplyvňuje jej príjem. Na základe uvedených skutočností naďalej žiada, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, ako to uviedla vo svojom odvolaní.

9. Otec k vyjadreniu matky uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, pričom sa pridáva všetkých svojich vyjadrení dosiaľ prednesených v konaní. K tvrdeniu matky, že nenavrhol v priebehu konania častejší styk s maloletými deťmi, otec uviedol, že takéto tvrdenie je podľa neho úplne irelevantné. Otec zdôraznil, že toto konanie iniciovala matka v súvislosti so zvýšením výživného na maloletých, pričom predmetom konania nie je úprava styku s maloletými. Otec trvá na tom,

že z jeho strany je veľká snaha stretávať sa s maloletými čo najčastejšie a budovať si s nimi silný vzťah rodiča a dieťaťa, pričom v dôsledku rôznych životných okolností sa stáva, že k stretnutiu nedôjde, avšak tieto okolnosti sú podľa neho aj na strane matky. Otec uviedol, že on aj maloleté deti sa na dohodnuté stretnutia vždy veľmi tešia, preto je pre obe strany sklamaním, keď sa vplyvom akýchkoľvek okolností dohodnuté stretnutia zrušia. Otec podotkol, že v prípade zmeny harmonogramu, je pre neho veľmi ťažké hľadať náhradný termín na stretnutie s maloletými deťmi, keďže charakter jeho práce mu neumožňuje flexibilnú úpravu pracovného času. Otec poukázal na to, že na letné prázdniny naplánoval pre maloletých viaceré výlety, či už na kúpaliskách v blízkosti jeho bydliska, alebo návštevy kultúrnych pamiatok v okolí bydliska starých rodičov maloletých a podotkol, že sa pri spoločných stretnutiach vždy snaží vytvoriť pre maloletých bohatý program a ako príklad uviedol akciu - „ F. S. B., ktorú spoločne organizujú rodičia z jeho okolia, a ktorú si maloletí veľmi užili. V súvislosti s pobytom maloletého O. u otca, otec podotkol, že matka vyjadrila svoje obavy o starostlivosť o syna, ktorý bude mať v čase plánovaného pobytu 16 rokov, keďže bude podľa neho už v dostatočnom veku na to, aby zvládol byť doma aj bez potreby neustáleho dozoru niektorého z rodičov. Zároveň uviedol, že samozrejme rešpektuje obavy matky, avšak má za to, že o maloletého O. sa vie plnohodnotne postarať, preto jeho návrh aj naďalej platí. Otec poukázal na to, že pri súčasnej výške príjmov (1 704,61 EUR (mzda) + 500 EUR (nájom bytu) = 2 204,61 EUR) a po odpočítaní priemerných mesačných nákladov (2 270,83 EUR (pravidelné mesačné výdavky) + 22,31 EUR (1/12 dane z nehnuteľností) = 2 293,14 EUR) mu neostávajú žiadne finančné prostriedky na úhradu príležitostných výdavkov, práve naopak, každý mesiac má vyššie výdavky ako príjmy. Otec uviedol, že byt, v ktorom kedysi spolu s matkou a maloletými žili v súčasnosti prenajíma, čo mu v súčasnej situácii pomáha uhrádzať aspoň súčasnú výšku výživného, pričom poukázal na skutočnosť, že tieto byty považuje za dobrú investíciu do budúcnosti maloletých, keďže práve maloletí sú jeho jedinými potomkami. Otec poukázal na to, že sa pravidelne zaujíma o maloletých a o vývoj zdravotného stavu maloletého O., čo potvrdzuje podľa neho aj matka vo svojom vyjadrení. V nadväznosti na uvedené otec navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

10. Matka na výzvu odvolacieho súdu doplnila do spisu potvrdenia o návšteve školy maloletých, rozpis nákladov, a rozpis vyšetrovaní absolvovaných s maloletými, najmä s maloletým O.. Náklady na maloletého O. vyčíslila sumou 674,97 eur a maloletú E. sumou 662,46 eur, s tým, že v nákladoch neboli zarátané výdavky na voľnočasové aktivity detí, dovolenky, náklad na očkovanie. Otec na pojednávaní rozporoval náklad na bývanie, ktorý matka delila medzi tri osoby, hoci v byte s nimi býva aj jej partner. Ďalej uviedol, že zdravotný stav maloletého O. sa toho času stabilizoval a nie sú už potrebné časté návštevy lekárov.

11. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP nariadil vo veci pojednávanie na deň 12.10.2022, nakoľko bolo potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie. Odvolací súd po preskúmaní veci a zopakovaní dokazovania dospel k záveru o potrebe zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, nakoľko vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Súd prvej inštancie zamietol návrh na zvýšenie výživného, poukazujúc na to, že už pôvodne určené výživné bolo určené vo vyššom rozsahu ako boli v tom čase odôvodnené potreby na maloleté deti a vychádzal pri posúdení návrhu na zvýšenie výživného aj z toho, že výživné má byť určené v rozsahu cca 20 % z príjmu povinného rodiča. Odvolací súd dospel k záveru, že takéto právne posúdenie súdom prvej inštancie nemá oporu v zákone. Zákon o rodine, ktorý upravuje podmienky určenia výživného neustanovuje, že sa má výživné určovať v percentuálnej miere ku vzťahu príjmu rodiča. Takéto percentuálne určovanie nevyplýva ani z ustálenej rozhodovacej praxe slovenských súdov. Každý prípad je individuálny a je potrebné vychádzať pri určení výživného, či jeho zmene, z individuálne zistených pomerov prípadu, je nevyhnutné zohľadniť pri zmene výživného, či došlo ku zmene pomerov od poslednej úpravy, či táto zmena znamená nárast nákladov, zohľadniť možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča povinného, ako aj rodiča, ktorý má deti v osobnej starostlivosti, pri ktorom je nevyhnutné prihliadať aj na výkon osobnej starostlivosti o deti. Pri deťoch je nevyhnutné zohľadniť ich individuálne potreby, ktoré sa môžu pri deťoch rovnakého veku líšiť s ohľadom, či už na zdravotný stav, alebo iné okolnosti. Taktiež nie je správne právne posúdenie a vyslovený záver súdu prvej inštancie, že pôvodné stanovené výživné presahovalo o 150,- eur sumu, na ktorú by matka mala nárok, keď vychádzal z toho, že 20 % z čistej mzdy otca v čase posledného rozhodnutia o výživnom činilo 600,- eur, a výživné bolo stanovené na 750,- eur. Pôvodné výživné bolo schválené dohodou rodičov, ktorá bola následne schválená súdom, a už len táto skutočnosť znamená, že obaja rodičia,

teda aj otec, súhlasili s tým, že bolo vzhľadom na oprávnené náklady na maloleté deti, ako aj príjem, majetkové pomery rodičov adekvátne určiť výšku výživného 400,- eur na maloletého O. a 350,- eur na maloletú E.. Nemožno toho času preskúmať dané rozhodnutie a uviesť, že takto určené výživné presahovalo oprávnené náklady maloletých. V danej veci je nepochybné, že v čase podania návrhu na súd 20.04.2020, t.j. 4,5 roka od poslednej úpravy výživného, ktorá bola v roku 2015, nastala zmena pomerov na strane maloletých detí, a to už len tým, že sú deti staršie, maloletá E. začala navštevovať základnú školu (v čase poslednej úpravy navštevovala predškolské zariadenie) a maloletý O. druhý stupeň základnej školy a od septembra 2022 už strednú školu. U maloletého O. je zmena pomerov výrazná najmä s ohľadom na jeho zdravotný stav, keď mu bolo diagnostikované závažné ochorenie, ktoré vyžaduje časté návštevy lekárov. Zmenu pomerov skonštatoval aj súd prvej inštancie, avšak s ohľadom na nesprávny záver o tom, že pôvodné výživné bolo určené vo vyššom rozsahu, ako bol nárok, keď vychádzal súd prvej inštancie pri tomto závere z percentuálneho určenia výživného vypočítaného z príjmu povinného rodiča, dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že návrh na zvýšenie výživného je potrebné zamietnuť. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel v danej veci k záveru, že ak tu je zmena pomerov na strane detí, ktorá znamená aj zvýšenie nákladov na ne, je návrh na zvýšenie dôvodný. Pôvodne určená výška výživného môže však mať vplyv na rozhodnutie a posúdenie o akú sumu je dôvodné výživné zvýšiť. U maloletej E. vzhľadom ku pôvodne určenej výške výživného a k tomu, že zmena pomerov spočíva v prechode maloletej na základnú školu, v jej raste, a k tomu úmerne zvyšujúcim sa nákladom aj na bežné potreby ako stravu, ošatenie, hygienu, a posúdením pomerov na strane otca dospel k dôvodnosti zvýšenia výživného o 50,- eur. U maloletého O. je situácia iná, nakoľko zmena pomerov nespočíva len v prechode na iný stupeň školy, a náraste bežných potrieb s ohľadom na rast maloletého, ale spočíva aj v zmene jeho zdravotného stavu oproti stavu v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom. Je nepochybné, že sa jednak u matky sťažil výkon osobnej starostlivosti o neho, potreba častejších návštev lekárov, potreba častejšie ostávať s maloletým na OČR, ako aj s ohľadom na udržiavanie dobrého psychického stavu maloletých, ktorí obaja sú zasiahnutí diagnózou maloletého O.. Výkon osobnej starostlivosti sa zohľadňuje pri určovaní výživného, a ten rodič ktorý sa osobne stará o deti si plní výživné aj týmto výkonom, a ak dôjde ku zmene podmienok, k tomu, že sa výkon osobnej starostlivosti stane ťažším pre tohto rodiča, je potrebné na to prihliadnuť aj pri stanovení výživného od povinného rodiča. Zdravotný stav maloletého O. nepochybne vyžaduje zvýšené náklady už len s pravidelným a častým dochádzaním na rôzne odborné vyšetrenia. Odvolací súd pri maloletom O. vzhliadol ako dôvodné zvýšiť výživné o 100,- eur. Nepochybne je potrebné pri určení výživného prihliadnuť a vychádzať aj z pomerov, možností a schopností na strane rodičov. Matka, aj otec pracujú u rovnakého zamestnávateľa, ako v čase posledného rozhodnutia. Matkin príjem sa zvýšil, ale nemožno hovoriť o vysokom zvýšení keď sa zvýšil zo sumy 518 eur na sumu cca 940,- eur mesačne. Otec mal priemerný čistý príjem v čase poslednej úpravy cca. 2.600,- eur, a pribudol mu príjem z prenájmu bytu cca 330,- eur. Otec argumentoval počas konania poklesom jeho príjmu z dôvodu pandémie Covid. Odvolací súd toho času má preukázané, a to výpisom zo sociálnej poisťovne, že išlo o dočasný pokles príjmu z dôvodu pandémie. Je zrejmé, že otcov príjem je toho času už na úrovni pred pandemiou. Odvolací súd nezohľadnil túto prechodnú dobu poklesu ako opodstatnenú pre neurčenie vyššieho výživného, jednak preto, že aj príjem dosahovaný v čase pandémie, umožňoval hradiť vyššie výživné, pandémia postihla aj matku, deti boli na domácom vyučovaní, bola potreba zabezpečovať im stravu doma, zabezpečiť počítač k online výučbe a boli tu aj počas pandémie zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť maloletého O.. Deťom z dôvodu pandémie náklady neklesli, a v takejto situácii je to rodič, ktorý sa musí uskrniť, nakoľko jeho zákonná povinnosť je v prvom rade zabezpečiť výživu detí. Navyše vyplýva z lustrácie v sociálnej poisťovni, že otec v decembri 2021 mal vymeriavací základ 4.190,26 eur, v apríli 2022 5.510,64 eur, v máji 2022 5.108,69 eur, v júli 2022 4.117,08 eur, v auguste 2022 8.215,73 eur. Priemerný vymeriavací základ otca za obdobie od 01.2020 do 08.2022 bol mesačne 3.211,- eur. Pri zohľadnení zmeny pomerov na strane maloletých, príjmu matky, jej nemožnosti prejsť na inú prácu z dôvodu sťaženej situácie ohľadom zdravotného stavu maloletého O., ktorý vyžaduje častejšie návštevy lekárov špecialistov, ako aj vyžaduje aby matka bola častejšie na OČR, pri zohľadnení príjmu otca, ktorý je trojnásobne vyšší ako príjem matky, má odvolací súd za to, že je dôvodné zvýšenie výživného. Sumu zvýšenia výživného odvolací súd určil aj s prihliadnutím na už určenú pôvodnú výšku výživného. Celkové zvýšenie o 150,- eur mesačne vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné a plne zodpovedajúce nárastu nákladov na maloletých, ako aj možnostiam a schopnostiam otca. Odvolací súd poukazuje i na to, že otec navrhoval matke počas konania uzavrieť dohodu, v ktorej sa chcel zaviazat' hradiť navyše náklady na zdravotnú starostlivosť maximálne u maloletého O. do výšky 1.500,- eur ročne a maloletej E. 500,- eur ročne. Ak vydelíme 2.000,- eur 12 -timi mesiacmi dostaneme sumu 166,- eur mesačne, čiže aj takouto navrhovanou dohodou otec v podstate potvrdil, že je v jeho možnostiach hradiť vyššie výživné.

Odvolací súd poukazuje i na to, že pri príjme otca v porovnaní s príjmom matky a zohľadnení u matky, že vykonáva osobnú starostlivosť o maloletých v podstate v celom rozsahu sama, je dôvodné, aby sa otec podieľal na finančnom uspokojovaní potrieb maloletých väčším podielom ako matka. Aj pri zvýšenom výživnom na maloletého O. na 500,- eur mesačne a maloletú E. na 400,- eur mesačne, nejde o pokrytie všetkých oprávnených výdavkov na maloletých v rozsahu 100 % zo strany otca. Odvolací súd vychádzal z toho, že aj keby sa náklad na bývanie ponížil o jednu osobu, stále v nákladoch vyčíslených matkou neboli uvedené výdavky na voľnočasové aktivity, výlety, dovolenku maloletých. Náklady na maloletých sa pohybujú u O. v rozmedzí 600-700,- eur a E. 500-600,- eur. Otec poukazuje aj na to, že sa začal viac stretávať s maloletými, pri styku má výdavky na reštauráciu, voľnočasové aktivity. Odvolací súd nespochybňuje a uvádza, že je určite v záujme maloletých, že sa s otcom stretávajú viac ako v minulosti, tento posun odvolací súd hodnotí ako veľmi pozitívny, avšak rozsah styku aký sa realizuje toho času nemožno označiť za rozšírený natoľko, aby to mohlo mať vplyv na určenie výšky výživného, a na prijatý záver, že osobnú starostlivosť vykonáva v prevažnej miere o maloletých matka.

13. Odvolací súd zvýšil výživné na obe maloleté deti odo dňa podania návrhu na súd, nakoľko v čase podania návrhu tu bola existencia zmeny pomerov, ktorá odôvodňovala zvýšenie výživného. Z dôvodu, že došlo ku zmene rozhodnutia tak, že odvolací súd zvýšil výživné na maloleté deti a to od podania návrhu na súd, t.j. odo dňa 02.04.2020, odvolací súd sa musel zaoberať otázkou zročného výživného. Pri maloleťom O. zročné výživné od podania návrhu na súd prvej inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu, t.j. do 12.10.2022 činí sumu 2.996,66 eur. Výživné bolo zvýšené o 100,- eur a ubehla doba 29 mesiacov, na ktorú pripadá suma zvýšeného výživného 2.900,- eur (29x100) a 29 dní mesiaca apríl 2020, na ktorý pripadá zvýšené výživné vo výške 96,66 eur (100/30 x 29). Pri maloletej E. zročné výživné od podania návrhu na súd prvej inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu, t.j. do 12.10.2022 činí sumu 1.498,33 eur. Výživné bolo zvýšené o 50,- eur a ubehla doba 29 mesiacov, na ktorú pripadá suma zvýšeného výživného 1.450,- eur (29x50) a 29 dní mesiaca apríl 2020, na ktorý pripadá zvýšené výživné vo výške 48,33 eur (50/30 x 29). Zročné výživné odvolací súd zaviazal otca zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia s poukazom na ust. § 232 ods. 3 CSP. Na použitie výnimky a uloženie povinnosti platiť zročné výživné v splátkach odvolací súd nevidel dôvod.

14. O trovách konania, z dôvodu zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie, rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).